

jaargang 8 - editie 5 - lente 2013 - gratis voor bewoners via: krant@graafflorisstraat.nl

De (on)tevreden lezer

Uw hard werkende redactie had alle reden om de champagne te ontkurken. De lezer, uw dus, blijkt tevreden. Met een goede (maar natuurlijk niet perse representatieve) responsrate van ongeveer een kwart van de abonnees kreeg de redactie een cijfer van 8,06.

Uw hoofdredacteur kon niet anders dan de tevreden lezer vervolgens teleurstellen door deze lentekrant veel te laat uit te brengen. Zelfs de eindeloze winter van 2012 is nu al ten einde. De oorzaak is een computercrash op mijn zeven jaar oude laptop waardoor alles opnieuw geïnstalleerd moest worden. Als u dit leest, is alles uiteindelijk toch weer goed gekomen. En kunt u weer tevreden zijn.

Uit het lezersonderzoek blijkt verder dat de respondenten de krant goed lezen en dat de meeste lezers zitten te wachten op meer berichten over mensen en dieren in de straat. Leuke suggesties van lezers zijn om meer aandacht te besteden aan buurtnieuws (zie onze nieuwe rubriek op p. 2), geschiedenis (lees vanouds op p. 9) en pubers (die komen aan bod in Kids in the street, p. 6 en 7)

Een andere opvallende conclusie was het beperkte enthousiasme voor een papieren uitgave van de krant. Aangezien het uitbrengen van een papieren krant geld kost en organisatiekracht heeft de redactie besloten hiervan af te zien. De vier lezers die zich hebben opgegeven voor een papieren abonnement moeten we dus teleurstellen. De TeleGraaffloris blijft in de huidige vorm verschijnen (als de techniek meewerkt, natuurlijk.) Dat scheelt ook weer papier en dus afval. In deze TGF besteedt onze redacteur en oud-Rotebman Tony Steenbreker uitgebreid aandacht aan wat er allemaal op straat ligt en wat we er aan kunnen doen.

Een ander heuglijk resultaat van het lezersonderzoek is dat we drie nieuwe redacteurs en twee nieuwe verslaggevers hebben gevonden. In het volgende nummer zullen we ze aan u voorstellen.

Veel leesplezier!

LvdM

In deze TeleGraaffloris

pagina 2	Van de Veurzitter Straatnieuws
pagina 3 en 4	De straat, de schone straat?
pagina 4	Lezersonderzoek 2012
pagina 5 en 6	Barhangen in de Koperen Toog
pagina 6	Te Koop: Graaf Floris Camouflagetruc ook in Adam
pagina 7	Aanbellen bij nr. 89
pagina 8	GF op Facebook
pagina 8 en 9	Kids in the street
pagina 9	Hoekje a-politiek(wisselcolumn)
pagina 10,11,12	Vanouds in de Graaf Floris
pagina 12	Filmladder
pagina 13	Handige adressen Colofon

Nieuws!!!

Oud nieuws uit de buurt verzamelen we in een nieuwe rubriek: Midden in Middelland. Zo krijgen ook de meest reislustige GF'ers een indruk van wat er zich zoal in de buurt van hun huis afspeelt. Natuurlijk heeft de redactie een beperkt aantal ogen en oren. Ik nodig u allemaal van harte uit om nieuwtjes en weetjes te delen met de redactie via krant@graafflorisstraat.nl

pagina 2 - LvdM

Nog geen TeleGraaffloris in de mailbox?

ABONNEREN DOE JE ZO

Email naar: krant@graafflorisstraat.nl

Doe briefje in de bus bij nummer 73a

De krant wordt één keer per kwartaal elektronisch verspreid onder geïnteresseerde bewoners van de Graaf Florisstraat en de leden van de Vereniging Ter Bevordering.

DE TELEGRAAFFLORIS

jaargang 8 - editie 5 - lente 2013 - gratis voor bewoners via: krant@graafflorisstraat.nl

Midden in Middelland

Een update van wat er om de GF zoal gebeurt

18 januari - KrachtGroen begint in opdracht van de deelgemeente Delfshaven aan het project "[Buurt bruist - 5000 harten](#)" om het Nieuwe Westen en Middelland te vergroenen door het ondersteunen van lokale groene initiatieven. Het blijkt dat er tientallen initiatieven in de omgeving van de Graaf Florisstraat zijn. Zoals de GF zelf, de Beatrijsstraat en de Groentesteop. Zie [de kaart](#).

10 maart - Volgens [die Welt](#) wordt Rotterdam de kunststad van Nederland. De correspondent gaat ook op bezoek bij kunstverzamelaar Alexander Ramselaar aan de Mathenesserlaan.

16 maart - Een ruzie tussen twee medewerkers op de hoek van de Middellandstraat en de 's-Gravendijkwal bij het knalgele afhaalrestaurant Koolmees loopt danig uit de hand. Niet alleen de kip wordt aan het spit geregen bij Koolmees. Gelukkig viel de schade mee: het slachtoffer kon met zijn verwonding nog zelf naar de ambulance lopen.

22 maart - Twee juweliers worden in hun zaak aan de 1e Middellandstraat opgepakt. Bij een controle vond de politie vrijdagavond in de winkel goud en zilver dat mogelijk is gestolen. Ook zijn ruim achttienduizend euro aan contant geld, munitie en een ploertendoder in beslag genomen, meldt de politie. De juweliers wonen trouwens in Breda.

26 maart - De gemeente organiseert een buurtbijeenkomst Rotterdam Veilig in de Oostervant. De meeste inbraken in onze buurt vinden plaats tussen 2 en 5 's middags, leren de aanwezigen.

14 april - De Marathon van Rotterdam - ook straatgenoten gaan de heroïsche tocht volbrengen.

15 mei - De vijfde editie van Singeldingen gaat van start. Kom weer naar de Heemraadssingel voor volop gezelligheid, lekkers en creativiteit.

LvdM mmv HS & NB

van de veurzitter

Vanmiddag zit Tony genoeglijk aan onze eettafel en interviewt de kinderen voor de krant. Schuld bewust denk ik ondertussen na over mijn voorwoord. De deadline dringt zich op. Soms is het even zoeken naar inspiratie. Gevonden, dankzij Tony.

In de vorige editie schreef ik over mijn ervaringen als hondenbezitter. Hoe het vuil op straat zich opdringt, als je drie keer per dag de straat doorkruist met hond. Ik bracht een ode aan de blauwe prikkers maar nog meer aan de gebruikers daarvan. Tony vertelt met verve over zijn artikel voor deze editie over zijn wens van een schone straat. "Als iedereen nou eens zo'n blauwe prikker zou aanschaffen en gebruiken", bepleit Tony, "Kleine moeite, groot plezier". Opgetogen over zoveel bijval, roep ik, "Klinkt als zwaan kleef aan". Tony heeft even geen herinnering aan mijn voorwoord in de vorige Telegraaffloris.

Beetje jammer, Tony! Wel een goede aanleiding voor de herhaling: "Prik meeen Houd de straat schoon!"

KvB

- ingezonden mededeling -

GEZELLIGE WERKRUIMTE TE HUUR!

Per 1 april hebben we een werkplek te huur op de Beatrijsstraat 70c, de voormalige drogist op de hoek met de Graaf Florisstraat.

Op de begane grond is een gezamenlijke vergader- en ontvangst ruimte annex bibliotheek. Het is een prettige lichte ruimte met originele granito vloer en glas in lood ramen.

Op de eerste verdieping zijn 2 lichte werkruimtes, een grote ruimte van ruim 22m² voor 4 personen en een kleinere van bijna 11m² voor 2 personen, met 2 dubbele openslaande deuren naar klein balkon. Naast de werkruimtes is er een lichte keuken (met koelkast, eettafel, fornuis, ed) en toilet /badkamer. We hebben een snelle internet verbinding en lunchen meestal samen.

In de kleine ruimte komen 2 werkplekken vrij, de eerste per 1 april, de andere per 1 mei.

Prijs per werkplek 200 euro per maand incl gas, water, elektra en internet, excl btw., bij voltijds gebruik.

Heb je interesse of ken je iemand die hier interesse in heeft? Laat het weten en/ of kom een keer kijken op de Beatrijsstraat 70c, 3021 RH in Rotterdam!

hartelijke groet,

Nienke Bouwhuis (info@bureaubouwhuis.nl)

DE TELEGRAAFFLORIS

jaargang 8 - editie 5 - lente 2013 - gratis voor bewoners via: krant@graafflorisstraat.nl

De straat, de schone straat? Kan toch veel beter...!

Beteuterd staat de medewerker van Roteb Reiniging, vroeger of misschien wel beter bekend als de vuilnisman, te kijken bij de zoveelste plaatsing van restafval naast de ondergrondse container. In dit geval gaat het slechts om een paar manden met rotzooi, maar nog even en iemand zet een sloopauto naast de container onder het motto... ik ben er lekker van af en laat een ander maar de rotzooi opruimen.

Met recht staat de man beteuterd te kijken, of misschien beter "gelaten", omdat de komst van de ondergrondse container, zoals die bijna overal en dus ook in onze prachtige straat, uw verslaggever kan dat niet vaak genoeg zeggen, meerdere doelen diende: allereerst om het voor ons als bewoners mogelijk te maken ons afval op elk moment van de dag kwijt te kunnen, maar ook om de arbeidsomstandigheden van de Roteb-medewerkers te verbeteren.

Want ik geef het u te doen, er stonden nog niet zo lang geleden vele tientallen zakken in de straat, klaar om opgehaald te worden en al die zakken hadden nou niet bepaald een gelijk soortelijk gewicht. Woog de een als een veertje, de ander voelde aan of iemand afstand had gedaan van zijn/haar schoonmoeder (sorry, een Roteb grapje, want dat soort dingen gebeurt natuurlijk niet in onze straat, althans..?).

Kortom van lichte tot zware zakken, maar al te vaak ook nog eens zo zwaar beladen dat ze openscheurden, wat een feest voor de meeuwen en ratten.. Het gevolg van al dat til- en trekwerk was dat er heel veel klachten waren aan het bewegingsapparaat, zoals dat zo mooi heet. Ruggen, armen, handen en schouders werden dag in dag uit geteisterd en het ziekteverzuim was dan ook torenhoog.

Een ander doel was efficiency, want een containerwagen is slechts bemensd met 1 medewerker en dat zou het weer

mogelijk maken de straat regelmatig schoon te houden. Het buiten-huiskamer model zou het moeten worden, wij doen de huiskamer binnen zelf en Roteb doet de huiskamer buiten, de straat dus.

Mooi idee, maar de praktijk bleek weerbarstiger: de rotzooi die naast de container gezet wordt, maakt het noodzakelijk dat er voor de containerwagen uit een wagen langs komt met 2 mensen om die rommel mee te nemen. De container kan anders niet geleegd kan worden, omdat de containerwagen is er niet op toegerust los afval mee te nemen. Zonde van de tijd, zonde van de moeite!

Wat ook bepaald niet helpt is dat mensen proberen te grote zakken in de container te proppen, gevolg verstopping en ergernis. En ook Roteb laat wel eens een steek vallen door gewoon volle containers niet op tijd te ledigen. En dan is de taakopvatting van Stadstoezicht soms hinderlijk precies en voor je het weet heb je een prent van 120 euro, tsja...

Wat iedereen en alles raakt zijn tenslotte de bezuinigingen, die ook Roteb raken, en dat is vooral te merken nu je steeds minder vaak schoonmaakteams in de straat ziet. En dus moeten we zelf wat beter gaan zorgen voor de "buiten-huiskamer". En dat is echt niet zo moeilijk: zet nooit rotzooi die niet in de container past, op straat. Ga naar het milieupark aan de Keileweg, 10 minuten rijden en je kan er alles kwijt, behalve je geld, want het is nog gratis ook en...je kan het fijn combineren met een bezoek aan Praxis, Leen Bakker of Albert Heijn, waar je de 120 euro van de bekeuring die je niet hebt gekregen, kan besteden!

Win-win, heet dat in het jargon! En spreek elkaar aan als het misgaat, niet bestraffend, want daar komt toch maar ellende van, maar vriendelijk, coachend bijna, dat helpt, want eigenlijk houdt niemand van rotzooi, behalve dan pubers op hun slaapkamer, maar ja, dat zijn nog mensen in wording. (vervolg op p. 4)

DE TELEGRAAFFLORIS

jaargang 8 - editie 5 - lente 2013 - gratis voor bewoners via: krant@graafflorisstraat.nl

De straat, de schone straat? - vervolg van p. 3

Tot slot wil uw reporter een warm pleidooi houden voor het grijphandje of -armpje, u weet wel, zo'n handig dingetje waarmee je rommel van de straat plukt. Koop een keer zo'n ding, laatst zelfs te krijgen bij de Bas en ieder geval bij de Praxis, op weg naar milieustation, zet handje achter de voorkeur en aarzel niet als er een leeg blikje, een stuk papier, of

wat dan ook voor de deur ligt, om het van straat te plukken en in een afvalbak te gooien, het is

zo eenvoudig, bijgaand een foto van uw reporter in actie met het grijpertje.

Want als anderen nou zo

stom, suffig, onbeschoft, slordig zijn om rotzooi op straat te gooien, dan hoeven wij ons toch niet te goed te voelen om een grijphandje toe te steken zodat de straat er elke dag spic en span bijligt. Nee toch? Niet dan? Ik zeg.....DOEN!

Het lezersonderzoek 2012

52 reacties van circa 200 uitnodigingen.

Hoe vaak opent u het bestand?

Altijd (elk kwartaal) 84,6% 44

Bijna altijd 11,5% 6

Een enkele keer 3,8% 2

Ik lees (bijna) alles 44,2% 23

Ik lees het meeste 23,1% 12

Ik lees meerdere artikelen, maar sla ook veel over 17,3% 9

Ik lees enkele artikelen 13,5% 7

Ik lees (bijna) niets 1,9% 1

Gemiddelde waardering 8,06

In welke vorm wilt u de TGF ontvangen?

Als bestand bij een e-mail 61,5% 32

Als e-mailnieuwsbrief 21,2% 11

Als papieren krant (zwartwit) 13,5% 7

In een andere vorm (geef nadere toelichting) 3,8% 2 website/blog

Wilt u dat de TGF ook op papier verschijnt?

Ja 38,5% 20

Nee 36,5% 19

Geen mening 25,0% 13

Van wat voor artikelen zou u meer willen lezen?

Aankondigingen van evenementen/bijeenkomsten in de straat 68,6% 35

Reportages van evenementen/bijeenkomsten in de straat 72,5% 37

Opiniestukken en dergelijke (columns/redactioneel/van de veurzitter) 51,0% 26

Recensies (smaaktest/tips voor bij de kerstboom etcetera) 39,2% 20

Gedichten, verhalen, puzzels 15,7% 8

Artikelen over mensen en dieren in de straat (nieuwe burens etcetera) 88,2% 45

Overige (geef nadere toelichting) 13,7% 7

Waaronder pubers, geschiedenis en buurtnieuws

5 mensen willen graag in de toekomst een bijdrage leveren en 4 mensen willen de TGF tegen kostprijs in de bus

Barhangen in de Koperen Toog

Toen ik hier in 2006 nog maar pas woonde trok ik er met een goede vriend en dito bartype op uit om de lokale horeca verkennen. Het eerste etablissement dat op ons pad kwam was Café De Koperen Toog, op de hoek van de Witte Haemstede en de Middellandse straat. Het was er direkt gezellig en we zijn er de hele avond blijven hangen. Bij die ene avond is het voor mij niet gebleven.

Marjo (2010)

Gastvrouw was toendertijd Marjo, een gezellig kettingrokende volkse dame van achterin de vijftig. Ze runde het café nog maar pas en was druk bezig om een vaste klandizie op te bouwen. Marjo bleek goed in klantenbinding: ze maakte met iedereen een praatje en hield goed bij wat er met een ieder aan de hand was. Het feit dat Marjo honderd procent Nederlands was, maakte dat ook veel Nederlandse bartypes zich bij haar thuis voelde, wat de bevolkingsmix in de kroeg ten goede kwam. Ze draaide de juiste muziek, Hollandse dus, had altijd lekkere hapjes, nootjes en chips, en organiseerde regelmatig iets speciaals, zoals een DJ of een karaoke. Er was zelfs een keer een travestietenshow met Leo Kooistra (die nu overdag in Café Henegouwe werkt). Toen was het café echt stampensvol. Op de vaste groep Marokkanen na die dit aan zich voorbij lieten gaan.

Met kerst kregen alle stamgasten van Marjo stevast een fles wijn en een kerstkaart.

Tijdens de vakantie van concurrent Harry, die elke jaar drie weken op zomerreces gaat in zijn buitenverblijf in Turkije, nodigde Marjo heel slim een keer een Surinaamse DJ uit. Veel Surinaamse klandizie van Harry kwam toen naar de Toog en is blijven komen. Daar was Harry minder blij mee.

Via Marjo en haar stamgasten ben ik veel te weten gekomen over de wijk en haar bewoners en geschiedenis. Wel een andere bevolkingslaag dan die waartoe de gemiddelde Graaf Florisstrater en lezer van deze krant behoort, schat ik zo.

De gemiddelde levensverwachting lijkt er bijvoorbeeld een stuk lager. In die tijd dat ik er regelmatig kwam zijn er behoorlijk wat stamgasten "doodgebleven" zoals dat dan heette. Vaak het hele café overstuur, zo jong als de overledene nog was, en dat hij gister nog aan de bar zat en er niks aan de hand was, etc.

Sommigen gaven de mobieltjes van tegenwoordig de schuld van de sterfte, met al die straling. Sommigen zochten een verband met de pas opgerichte mast (jeweetwel, die niet past). Dat drank en tabak een rol speelde werd na enig

Café De Koperen Toog
Witte van Haemstedestraat 44-B

aandringen ook niet helemaal uitgesloten.

Aan de bloeiperiode van het café onder Marjo kwam vrij abrupt een einde. Marjo werkte zeven dagen per week van 13:00 tot diep in de nacht en dat was in haar eentje niet vol te houden. Ze had er qua omzet prima wat personeel bij kunnen nemen maar dan had ze er een niet-roken café van moeten maken en daar had ze geen zin in. Ze sloeg ook behoorlijk door in de consumptie van haar eigen waar, wat het werk er niet lichter op maakte uiteraard.

Eind 2010 heeft ze de pacht opgezegd en heeft de "gokbaas" (de uitbater van de gokkasten die ook eigenaar van het hele café is) een nieuwe caféhouder gevonden.

De nieuwe baas is een nette meneer van Turkse afkomst, Dohan genaamd. Hij is herkenbaar aan een grote pukkel op zijn kin. De eerste tijd na zijn overname was het café doodstil, Dohan moest helemaal opnieuw beginnen. Inmiddels loopt het café weer aardig en ben ik er, in het kader van dit stukje, ook weer eens een kijkje gaan nemen.

Het café ziet er van buiten gezien vaal en onguur uit. De buitenkant zou echt eens een likje verf moeten hebben. Maar binnen valt het mee. Gedateerd interieur maar netjes en schoon en roken kan alleen in een aparte rookruimte. Later op de avond gaan de asbakken trouwens wel weer op de bar.

Vervolg op pagina 5

DE TELEGRAAFFLORIS

jaargang 8 - editie 5 - lente 2013 - gratis voor bewoners via: krant@graafflorisstraat.nl

TE KOOP

Het gaat niet slecht in de Graaf Florisstraat. De bovenwoning op 24-A is bijna verkocht en het appartement op 77-B heeft een nieuwe eigenaar. Twee huizen zijn uit de markt gehaald. Geen nieuwe huizen. Heb je nog vrienden die op zoek zijn naar een huis? Doe ze een plezier en wijs ze op de volgende huizen. Want.... Wie wil er niet in de Graaf Floris wonen?

Graaf Floris 15 aII, 115 m2, vraagprijs: € 199.000 k.k.
(€ 1.730 per m2)

Graaf Floris 33 a2, 72 m2, vraagprijs: € 142.500 k.k.
(€ 1.979 per m2)

Graaf Floris 97 b2, 75 m2, vraagprijs: € 149.500 k.k.
(€ 1.933 per m2)

Graaf Floris 99 a1, 82 m2, vraagprijs: € 179.000 k.k.
(€ 2.183 per m2)

Graaf Floris 100 b, 144 m2, vraagprijs: € 292.000 k.k.
(€ 2.027 per m2)

(Bron: www.jaap.nl & www.funda.nl & <http://huizen.trovit.nl>)

Geniet van de Graaf Floris. Ben blij met wat je hebt.

HS

De Koperen Toog - vervolg

Wendy (2012)

Dohan heeft voor de middagen en de avonden barvrouwen ingehuurd. Doordeweeks tref je er Eden, een keurig Nederlands pratende vrouw van Eritreese afkomst. In de weekenden draait Wendy de bardienst. Zij is het type skibar, oh oh Gerso, en probeert continu het hele café aan het hossen dan wel raven te krijgen en als dat niet lukt dan toch wel minimaal één collectieve Gangnam style te doen. De barmeiden bepalen de muziek en hebben Spotify. Dus de meeste aanvragen kunnen wel vervuld worden.

Dohan vertelt dat het vooral overdag vaak druk is en dat aardig wat eenzame mensen uit de wijk er gezelligheid vinden. Hij is heel consequent 's ochtends om negen uur open. Daar bedien je vooral de doelgroep mee die behoefte heeft aan een vast stekkie.

Verder is hij heel consequent in het buiten de deur houden van bepaalde type's. Dat is geen sinecure in een wijk als Middelland, maar daar ligt volgens hem wel de sleutel tot het kweken van een duurzaam goede sfeer in een café.

Dit was mijn laatste caférecensie voorlopig. Ik wilde eigenlijk ook nog café Terminus en barcafé het Middelpunt beschrijven maar onder zware druk van mijn kinderen ga ik me eerst toeleggen op het recenseren van de speeltuinen in de buurt.

PR

P.S. Meer verhalen uit de Koperen Toog? Kijk in [online magazine Vers Beton](#). LvdM

Camouflagetruc ook in Amsterdam

Ontwerper Roeland Otten won in 2009 de ontwerpwedstrijd om het transformatorhuisje op hoek Graaf Florisstraat - Heemraadssingel te camoufleren. Inmiddels slaat hij ook toe in Amsterdam. In de Van Galenstraat om precies te zijn. Nu geen transformatorhuisje, maar een meetstation voor de luchtkwaliteit. Dus: ben je in Amsterdam en wil je een luchtje scheppen? Loop dan even langs in de Jan van Galenstraat en zoek naar een gepixelde foto. Daar moet je zijn!

HS

DE TELEGRAAFFLORIS

jaargang 8 - editie 5 - lente 2013 - gratis voor bewoners via: krant@graafflorisstraat.nl

Aanbellen bij... nr. 89

Het huis van Pim van der Pot en Fieneke Peulen.

Kom binnen. Wil je iets lekkers? Nee dank je. Biertje? Ja. Lekker. Wij in de straatkrant?

Fieneke: Oh leuk. We wonen hier al zo'n 13 jaar met elkaar op nummer 89. Maar eigenlijk langer. We hebben allebei een geschiedenis in deze straat.

Pim: Ja, ik woonde van 1972-1975 al in deze straat, in het huis waar nu Antoin en Dennis wonen op 42. Niet het hele huis, maar een deel ervan.

Fieneke: En ik heb 4 jaar in de Graaf Floris op de Sociale Academie gezeten. Nu zit daar de internationale school.

Pim: Echt leuk was het toen we hier kwamen wonen. Wini en Mirjam – onze overburen – kwamen tijdens onze verbouwing bloemen brengen. Ze vertelden ons toen ook al over het hoekpandje, dat er vroeger een buurtrestaurant zat enzo.

Fieneke: We zijn echt trots op de straat. Op de stilte terwijl je midden in de stad woont. Op de bijzondere mensen die er wonen. Van die mensen die doen wat ze niet kunnen laten. En ook op alles wat jullie in de straat organiseren. Zo bijzonder allemaal.

Pim: In de begintijd waren we behoorlijk actief. Met de zonnepanelen en de fietsbeugels.

Fieneke: Maar nu ontgaat ons heel veel. We zijn wel tientjeslid, maar ons leven speelt zich nu ook veel buiten de straat af. Als je nog in de kinderen zit, dan zie je elkaar regelmatig op het schoolplein. Dat is voor ons al weer even terug. Nu druk met zorg, voor de kleinkinderen bijvoorbeeld.

Pim: Dan is het steeds superleuk als je ziet dat voor je deur ineens tafels op straat worden gezet voor een buurtfeest. Zoals een paar jaar terug nog met dat muziekfestival. Daar hebben we toen ook oudbewoners voor uitgenodigd. Zij vonden het ook zo leuk om weer thuis te zijn in deze straat.

Fieneke: Weet je wat ik echt bijzonder vindt. Het wordt hier nooit een klik. Steeds worden we uitgenodigd voor van alles. En het is helemaal niet erg als je dan niet kunt. Je hoeft niks en alles mag. Die vrijblijvendheid is fijn.

Pim: We hebben heel erg genoten van de avonden met Sjoerd met zijn pruiken en Rik, de saxofonist. Zo gepassioneerd zoals zij zijn. Zij houden echt van hun werk, dat enthousiasme en die energie.

Fieneke: Hier wonen veel mensen die doen wat ze niet kunnen laten. Dat zie je ook bij de filmclub. We zijn dit jaar bij ElBulli geweest en bij Bella Martha. Geweldig

hoe jullie ons die films echt laten beleven. De laatste keer hadden we ook vrienden meegenomen uit Overschie. Ja, we scheppen best vaak op over onze straat.

Pim: Dan krijg je wel zoiets van... Het is tijd om iets terug te doen.

Fieneke: Dus boden we de filmclub een etentje aan bij ons thuis.

Pim: Tja, en dan willen ze dat niet accepteren.

Fieneke: Of we niet liever iets in het hoekpandje willen organiseren waarbij iedereen welkom is.

Pim: Dat zet je wel aan het denken. Hoezo? Jullie verdienen het om verwend te worden.

Fieneke: Maar blijkbaar willen ze dat niet.

Pim: Geen klikjesgedoe.

Fieneke: Okay, dan gaan we iets doen voor iedereen. Als het de komende maanden lekker weer is, dan organiseren wij een pop-up terras, bijvoorbeeld op een zondagmiddag. Op zaterdag moet er dan wel een mailtje uit en zou het fijn zijn als jullie via facebook de burens uitnodigen.

Pim: Hoeveel zouden er dan komen? Dertig?

Fieneke: Wij zorgen in elk geval voor empanadas (maken we samen met onze Boliviaanse vriendin die bij Bella Martha was). Wijntje moeten mensen zelf dan meenemen.

Pim: En wie weet kunnen de studenten uit onze straat wel hun zelfgebouwde bier meenemen dan.

Fieneke: Ja, daar heb ik zin in. Consumeren is heerlijk, maar ik vind het ook wel lekker om af en toe de touwtjes in handen te nemen. En filmclub, deze keer hoeven jullie NIKS te doen. Geef je daar maar eens aan over. Geniet ervan.

HS

DE TELEGRAAFFLORIS

jaargang 8 - editie 5 - lente 2013 - gratis voor bewoners via: krant@graafflorisstraat.nl

KIDS IN THE STREET

LOTTE

Wie hadden Ami en Elem vorige keer ook alweer uitgekozen voor een volgend estafette interview...? Jawel, Lotte van nr 28. Nieuwsgierig, met een mengeling van verlegenheid en enthousiasme opende ze de deur van de alweer jaren geleden zo mooi verbouwde voormalige melkwinkel. Lotte, 8 jaar oud, woont daar al haar hele leven en daar lijkt ze zeer tevreden mee. Welke school ze zit, mag geen verrassing zijn, de Montessorischool, groep 5 en daar heeft ze ook prima naar haar zin. Naast knutselen, zoals het maken van prachtige papierbloemen, heeft ze ook een zwak voor heel wat anders: spelling, taal dus, nou heel goed, dacht uw reporter, waar hoor je dat nog...? De straat vind ze niet alleen leuk door de vele vriendjes en vriendinnetjes, maar ze gaat ook maar al te graag naar ons aller hoekpandje op 88a om daar te "koken met Flo", roze koeken bakken, dat wordt de volgende uitdaging! Tsja, en wat zou fijn zijn om het leven in de Graaf Floris nog idealer te maken: wat dacht je van een speeltuin, het liefst gelijk voor de deur, of als dat niet lukt, een grote zandberg, daar had Lotte goede herinneringen aan toen de straat was opgebroken. Geen auto's en zelfs fietsers zouden een blokje om moeten, zodat je onbekommerd kan oversteken. Dat zal wel niet lukken, maar dan moet het in ieder geval schoner op straat en zonder hondenpoep, want dat is toch wat, de rommel die mensen zomaar op straat gooien!

Wat ook niet vergeten mag worden, is dat Lotte eenmaal per week schaatsles heeft gehad op de Uithof en al "pootje over" kan, wel met een beetje hulp van pappa, geweldig, en nou maar hopen dat volgend jaar de Heemraadsingel dichtvriest! Dan gaan we het zien! Als tegenhanger van het sportieve gaat ze ook nog eens elke week naar het Hofpleintheater, waar ze leert toneelspelen en dansspasjes instudeert, wat een mooie combinatie, schaatsen en toneel!

En wat is dan het mooiste huis? Het blauwe huis, zegt Lotte beslist. Alweer het blauwe huis, waar die pruiken gemaakt worden? Welnee, het huis van Snuffie, de dwerghamster die nog maar pas ingetrokken is bij de familie en natuurlijk gelijk bij het interview betrokken werd...maar Snuf had nog niet zo veel te melden, al leek hij wel zeer te spreken over het prachtige blauwe hamsterhuis. Hoewel, al die geheimzinnige steile gangen....nog even oefenen, zag je hem denken!

Nou Lotte, het was me een genoegen en Julian van Breda wil je graag als volgende in de estafette.

TS

Actueel straatnieuws: op facebook

Hoe lekker is het om door de Telegraaf Floris te bladeren. En elk seizoen te lezen over nieuwe burens, nostalgische verhalen en interviews. Maar... hoe weet je wat er DEZE WEEK speelt in de straat? Daarvoor moet je toch echt online zijn. Niet op de site, maar op Facebook of op de Weblog.

Graaf Florisstraat

69 personen vinden dit leuk - 3 praten hierover

Vind ik leuk

Op facebook delen 69 burens foto's (zoals van: koken met kleur) en aankondigingen (van de voorleesdag tot eetfilms in het hoekhuisje). Heb je zelf al een facebookpagina LIKE dan: www.facebook.com/graafflorisstraat. Dan blijf je vanzelf op de hoogte van alles wat speelt.

Op www.facebook.com/graafflorisstraat: foto's van straatactiviteiten, actueel nieuws, uitnodigingen voor bijeenkomsten, en nog veel meer.

HS

DE TELEGRAAFFLORIS

jaargang 8 - editie 5 - lente 2013 - gratis voor bewoners via: krant@graafflorisstraat.nl

KIDS IN THE STREET

THIJS EN SIONE

Zijn tot nu toe in de serie kids in the street de kids onder de 10 jaar aan het woord geweest, nu is het de beurt en de grotere jongens en meisjes, Thijs en Sione, van nr ..

Verrassend is het om eindelijk weer eens een jongen te spreken, die niet op de Montessorischool basisschool zit. Nee, Thijs, 11 jaar, zit in groep 8 op de Blijberg, aan de Gordelweg, een Jenaplan school. Of het een leuke school is...? Nou en of, en "grote" zus Sione, 14 jaar, die op dezelfde school heeft gezeten, beaamt dit onmiddellijk... heel erg leuk, want het is niet alleen maar leren, maar vooral projecten doen, zoals de Gouden Eeuw in kaart brengen of een onderzoek doen naar het wel en wee van joodse mensen die ooit woonachtig waren aan de Gordelweg. En wat te denken van de ongetwijfeld met "bloed, zweet en tranen" gemaakte Cito-toets, uitslag 544 points, goed voor Havo- Vwo. Goed bezig, Thijs, dat gaat wat worden, zeker weten, want de Wolfert Dalton ziet dat soort jongens maar al te graag komen. Zeker als je weet dat hij niet alleen voetbalt bij de club Zestienhoven, als spits topscorer was en nu rechtshalf speelt, en toch nog steeds topscorer is. Maar ook nog aan judo en last but not least...aan breakdance doet. Mmmm...daar moet uw reporter niet aan denken... waar hij wel nogal eens aan denkt is, dat Thijs in de donkere, vochtige kelder van ons pandje 88a uw reporter aan het eind van een bloedstollend Darttoernooi overtuigend verslagen heeft...en toen was hij nog maar 10! Nou ja, ik heb het verwerkt, maar af en toe... wat een nachtmerrie!

Sione heeft ook op de Blijbergschool gezeten en zit nu in de derde klas op de Rudolf Steiner school, een gezellige, creatieve school, waar kunst en cultuur een belangrijke rol spelen. En dan is het niet verwonderlijk dat ze pianoles heeft en meedoet aan de fantastische voorstellingen van het Hofpleintheater, dit jaar Ketelbinkie, gaat dat zien, altijd leuk, van hoog niveau, weet uw reporter uit eigen ervaring. Sione zingt in het kroegkoor, hopelijk zonder alcohol, vast wel! Het is wel hard werken, zaterdag en zondag repeteren van 9 tot 17.00 in de middag, maar dan staat er ook iets, Broadway kan er nog een puntje aan zuigen!

Tsja, wat kan er beter in de straat? Auto's weg en voetballen maar dream on, Thijs. Het zou wel mooi zijn een autoloze straat. De straat is al zo leuk, met al die activiteiten, film, koken, samen WK voetbal kijken, helemaal geweldig. En wat is het leukste huis? Volgens Thijs 88a! Goed gezien,

Thijs, nou ja misschien niet het mooiste huis maar wel het leukste, ook bij de jeugd gaat het soms niet om het uiterlijk maar om het innerlijk, mijmert uw reporter, mooi toch! Sione houdt het op het vorige huis, waar de familie woonde, natuurlijk ook in de Graaf Floris en het huis waar ze nu woont. Ja, dat mag er zijn, zo kan uw reporter beamen.

De slotvraag: wat ben ik vergeten te vragen, jongedame en -heer? Nou, wat ons lievelingseten is natuurlijk! Hoe kan ik dat nou vergeten, dacht ik beschaamd, maar kom op ermee: pizza, patat en ...gierst, verrassend, die gierst bedoel ik. Het recept daarvan ben ik weer vergeten, maar is vast wel bij Thijs op te vragen! Sione is helemaal los op koken en braden, in 88a zelfs een keer voor een hele meidenclub gekookt, wat moet dat heerlijk geweest zijn!

En wie moet zeker niet vergeten worden: Cliff, de schattige, maar ook zo ondeugende hond, wie is er nou gekker op wie, Thijs op Cliff of Cliff op Thijs?

Volgende keer op verzoek van Thijs interview ik Allard, Asta en Lara, dat jullie het weten! TS

Hoekje a-politiek

De deelgemeentes worden afgeschaft! Het nieuwe bestuursmodel is misschien niet heel anders dan de oude, maar ik ben benieuwd hoe het uitpakt. Het grote probleem van onze lokale democratie wordt niet aangepakt.

De besluitvorming van de deelraad ontgaat namelijk haast iedereen. Bijna niemand in de Graaf Florisstraat zal weten waar de deelraad het zo al over heeft gehad, hoewel er een bestuurder is afgetreden en de zaal geregeld stampvol zat met belanghebbenden. Wat we echt nodig hebben om de lokale democratie te bevorderen zijn media die bewoners informeren wat er in hun deelgemeente gebeurt.

Ik vroeg eens aan een Havenloods-journalist of ze niet wat vaker wilde langskomen in de raadszaal. De redactie had meer behoefte aan verhalen dichtbij de mensen, zei zij. Dit betekende dat ze alleen langskwam als er iemand werd beschuldigd van belangenverstrengeling. LvdM

DE TELEGRAAFFLORIS

jaargang 8 - editie 5 - lente 2013 - gratis voor bewoners via: krant@graafflorisstraat.nl

Van ouds in de Graaf Florisstraat

Mattie Wiggers is een vitale dame van 88. In haar eentje bewoont zij het grote herenhuis op nummer 83. Ze is goed bij de tijd, runt haar huishouden zelf en rijdt ook nog auto. Al 58 jaar woont ze in de straat. Zes kinderen heeft ze hier groot gebracht. Sinds de dood van haar man ruim veertien jaar geleden woont ze alleen.

Het eerste wat me opvalt bij binnenkomst van haar huis zijn de ouderwetse lichtschakelaars waarbij de schakelaar nog een halve slag gedraaid moet worden. Precies zoals in het huis waarin ik opgegroeid ben heel lang geleden voordat de elektriciteit vernieuwd werd en dat was een huis uit 1902. Ongetwijfeld dateren deze ook uit de tijd dat het huis gebouwd werd. Toch is niet het hele huis in originele staat. De woonkamer heeft ooit een verbouwing ondergaan. De schuifdeuren zijn eruit gehaald en de schoorsteen is verplaatst ten behoeve van een open haard, die zodoende centraal in de voorkamer staat. Ook is bij de ingang naar de kamer de gang wat verbreed ten koste van de kamerruimte, waardoor er een halletje is gecreëerd die de lange gang breekt en tevens de voorkamer enigszins scheidt van de achterkamer. De verbouwing blijkt al gedaan te zijn door een bevriende architect van haar man voordat mw. Wiggers in 1955 in het huis kwam wonen. Haar man woonde er toen al. Het moet toentertijd een moderne woonkamer geweest zijn, precies zoals Herman Willemsen in zijn herinneringen heeft vermeld ([zie website](#)). De vleugel die hij noemt en waar dhr. Wiggers zo prachtig op kon spelen staat er nog steeds. Het lijkt er sterk op dat er sinds die tijd niets meer in de kamer veranderd is. Ook de boekenkast die een intrinsiek onderdeel uitmaakt van de uitbouw van het halletje dateert uit die tijd en is nog steeds gevuld met de boeken van Mattie's man. 'Hij was een echte lezer'.

Mw. Wiggers is opgegroeid in Rotterdam Zuid, haar vader was daar huisarts, en in Leiden heeft ze geneeskunde gestudeerd. Toen ze begin jaren vijftig klaar was met haar studie was het niet makkelijk om een baan te krijgen, zeker als vrouw niet. Ze heeft wel de praktijk van haar vader een poos waargenomen toen hij ziek was, maar naar Zuid wilde ze niet terug. Bovendien was die praktijk veel te groot. Er zat ook nog een stuk haven bij. 'Tegenwoordig zou je zoiets met bijvoorbeeld twee vrouwelijke artsen in een maatschap gaan runnen, maar dat was toen nog niet', mijmert ze enigszins weemoedig. Uiteindelijk vond ze een baan als assistent chirurgie in het voormalige Eudokia ziekenhuis aan de Bergweg. Daar heeft ze haar man ontmoet, die er chirurg was. Toen ze trouwde moest ze haar baan opzeggen. Dat was toen zo. Later toen haar kinderen groot waren is ze weer gaan werken als assistent

voor oudere huisartsen en als keuringsarts bij de Detam (Bedrijfsvereniging Detailhandel en Ambachten in 2002 opgegaan in UWV).

Mw. Wiggers heeft altijd heerlijk in de straat gewoond. Toen ze hier kwam in de jaren vijftig was het een echte chique straat. Ze vond het wel donker door de bomen, maar het was hier zo rustig. Er waren bijna geen (geparkeerde) auto's en de trottoirs waren nog breder dan nu omdat de parkeerhavens er nog niet waren. Dat was prettig voor de kinderen om te spelen. Er was wel een bus, die het oversteken voor de kinderen gevaarlijk maakte. Verder waren alle winkels in de buurt. Aan de overkant de melkzaak van Van Holst en op 88 natuurlijk de groentezaak van Geluk. Dat was een heel gezellige winkel. Geluk bevoorradde ook diergaarde Blijdorp. Meerdere malen per week bracht hij op zijn fiets alle overgebleven groente daar naar toe.

'Er is ook een heel slechte tijd geweest, maar pas veel later. De massale toeloop van buitenlanders veroorzaakte veel verwarring. De verandering ging eigenlijk heel snel. De ene na de andere Hollandse winkel verdween uit de buurt en met hen ook vele autochtone bewoners. Zo'n twintig jaar geleden was het op zijn ergst. Op nr. 80 zaten allemaal illegale Marokkanen, die veel overlast veroorzaakten door intimidatie, criminaliteit en handel op straat. Er waren ook onderlinge vechtpartijen tussen de bendes waarbij geschoten werd. Daar zijn ook doden bij gevallen. De politie is er een keer geweest om de boel te ontruimen, maar binnen de kortste keren waren ze gewoon weer terug. De eigenaar was een Surinamer. Hij had iedereen weer binnen gelaten en de deur gerepareerd. Om de hoek in de De Witte van Haemstedestraat zat ook zo'n pand. Alles werd daar kapotgeslagen, er waren lekkages en er is ook nog brand geweest. De dooie ratten lagen op straat.'

De ergste overlast heeft mw. Wiggers echter ondervonden van het pand naast haar op nr. 81. 'De Surinamer of

DE TELEGRAAFFLORIS

jaargang 8 - editie 5 - lente 2013 - gratis voor bewoners via: krant@graafflorisstraat.nl

Antilliaan Bennie Olive(i)ra had daar jarenlang een handel in illegalen. Daar verdiende hij goed aan. Met busjes vol liet hij ze komen. Hij regelde dan op een of andere manier voor iedereen een paspoort en uitkering die hij voor het grootste deel in zijn eigen zak stak. Daarna sluisde hij ze door naar andere huizen zodat de volgende lading kon komen. Die mensen woonden het hele huis uit want ze hadden geen idee hoe je in een stadshuis moest wonen. Ook had Bennie een zogenaamd modellenbureau. Met die jonge meiden deed hij ook van alles. Bij enkele van hen had hij op een gegeven moment kinderen. Voor die vrouwen organiseerde hij dan flatjes in Ommoord en zo. Bennie

Johan van Hell (1888-1952) was beeldend kunstenaar en musicus en overtuigd socialist. Voor de oorlog was hij vooral bekend om zijn vele lithografische werk (affiches) voor de SDAP. In 2005 heeft het Arnhems Museum een grote overzichtstentoonstelling aan hem gewijd.

was vuurgevaarlijk en zijn lijfwacht zag er angstaanjagend uit. Opeens stond er een oude lijfwacht doorlopend voor de deur, die zich voorstelde als de oom van Bennie. Bennie zelf vertoonde zich niet. Als we vroegen waar Bennie was dan zei hij dat Bennie op vakantie was. Later bleek dat Bennie in het gevang had gezeten.

Op een keer leek het wel of de oorlog uitgebroken was in het pand. Alles werd kort en klein geslagen tot aan de trap aan toe. Blijkbaar waren de illegalen getipt dat ze er uit moesten. Mw. Wiggers heeft de politie gebeld maar die durfde niet te komen omdat ze te weinig mankracht hadden. Pas toen iedereen vertrokken was kwamen ze. Met getrokken pistool ging een politieman toen naar boven met Mw. Wiggers achter hem aan. Alles in het huis was vernield. Bennie had intussen zoveel verdiend dat hij een villa in Overschie heeft kunnen kopen.

Mw. Wiggers heeft veel geklaagd bij de gemeente over de wantoestanden in de buurt, maar kreeg steeds nul op haar rekest. Zij wijt dat aan desinteresse van de stadsbestuurders. Zelf immers woonden deze vooral in Hillegersberg of Kralingen waar ze geen last hadden van de massa immigratie. Vooral voor burgemeester Peper heeft ze geen goed woord over. Ze heeft vergeefs heel wat brieven aan hem geschreven.

Hoewel ze zelf lid is van het CDA en het niet eens was met al zijn ideeën was ze desondanks blij verrast met de beweging van Pim Fortuijn. 'Hij zei hardop wat ons al zo lang frustreerde. Eindelijk werd de onverschillige mentaliteit eens aan de kaak gesteld.'

Gelukkig is nu de straat al lang weer goed. Ze is blij dat er zoveel nieuwe bewoners met hart voor de straat zijn gekomen en ook dat er weer gezinnen met kinderen zijn.

De oorlog heeft een diepe indruk gemaakt op Mw. Wiggers. Ze woonde toen nog bij haar ouders op Zuid. Tijdens het bombardement van 14 mei 1940 is ze met haar familie geëvacueerd geweest, maar na dat bombardement bleef de situatie nog steeds gevaarlijk. De haven werd continu door Engelsen gebombardeerd en die gooiden maar een beetje hap snap van grote hoogte. Het huis van de bovenmeester waarbij zij op school had gezeten en dat vlakbij was, is bij zo'n bombardement geraakt. Zijn vrouw en een kind waren dood. Het jongste jongetje had een scherf in zijn hersenen en een meisje was voor het leven geschonden. De bovenmeester zelf was een oog kwijt. De vader van mw. Wiggers heeft toen het rozenperk in de tuin opgedoekt en een schuilkelder laten maken. 'Dat was wat. Als er luchtalarm was in de nachtelijke uren moesten we samen met de bovenburen, want die mochten ook mee, bibberend van de kou daar in en meestal stapte je in het nat ook nog. Verschrikkelijk, maar je deed het want het was voor je veiligheid.'

Mw. Wiggers zat tijdens de oorlog op het Marnix gymnasium en moest van Zuid met de pont oversteken en door de verbrande stad fietsen. 'Als ik weer thuis kwam stonken al mijn kleren naar brand'. Na haar school heeft ze twee jaar moeten wachten voor ze kon gaan studeren. Er was na de oorlog een run op de universiteiten. Ook toen bleef het lang armoe troef. Ze herinnert zich vooral dat haar kamer in Leiden ijskoud was. Ze moest telkens tot buiten de stad fietsen om brandstof te halen om het kachelletje te kunnen stoken. Met een blik olie achterop de zwabberende fiets was dat een hele onderneming.

Doefilm De Marathon @ Floriscoop

Vrijdag 12 april is het tijd voor... De Marathon. Het team van Floriscoop kijkt hier al lang naar uit. Want wat is er leuker dan samen met de burens deze oer-Rotterdamse film te beleven. Geen eefilm deze keer, maar een doefilm. Halverwege de film zetten we hem stil en gaan we een trainingsronde lopen met zijn allen. Net als in de film.

Dus: trek je loopschoenen aan en neem een sixpack biertjes mee. Wij zorgen voor de rest met: goede film, wat kleine snacks en een rondje Heemraadssingel.

De film: De Marathon (Diederick Koopal, 2012)

De Rotterdamse vrienden Gerard, Leo, Kees en Nico werken gebroederlijk samen in de garage van Gerard, maar de zaken gaan niet al te best. Het viertal komt op het lumineuze idee zich te laten sponsoren en mee te doen aan de marathon van Rotterdam om op die manier de garage van de ondergang te redden. Voor de maten staat er met de voorbereidingen op deze prestigieuze loop en het redden van de garage echter meer op het spel dan alleen het halen van de finish...

Het parcours: rondje Heemraadssingel

Iedereen die mee komt kijken, nodigen we uit om een rondje Heemraadssingel te lopen. Natuurlijk met een shortcut voor de minder geofende loper. Trek je sportschoenen aan. Een beetje afzien hoort bij deze film. Loop dus mee, zodat je nog beter kunt inleven in de film.

[Door de late verschijning van de TGF is deze filmavond helaas al geweest

Wat volgt er nog meer????

Na deze doe-film staan er voor de komende maanden weer een aantal eefilms op het programma van Floriscoop. Het team van Floriscoop (Angela, Wies, Esther, Harold, Anja en Francois) is nu diverse films aan het analyseren. Van: Fried Green Tomatoes en The Fish Fall in Love tot Eat Drink Man Woman en Mid August Lunch. Wil je er zeker bij zijn? Zet dan nu alvast een kruis in je agenda op: 31 mei, 28 juni en 18 augustus.

Vanouds - vervolg bladzij 11

Aan de muur hangt een prachtig schilderijtje van zingende mensen op straat (zie vorige bladzij) 'Dat zijn joodse straatzangers', maakt mw. Wiggers me duidelijk. Haar man had het gekocht van Johan van Hell in 1943, vlak nadat hij het geschilderd had. Hij was naast schilder ook klarinettist in het concertgebouworkest. In de oorlog zat hij ondergedoken in de kelders van het rode kruis ziekenhuis in Den Haag waar haar man toen werkte. 'In het concertgebouworkest zaten veel joden maar die mochten op een gegeven moment in de oorlog niet meer spelen. Toen moesten ze hun geld verdienen op straat en dat heeft Van Hell hier weergegeven.'

Mw. Wiggers gaat overigens nog steeds graag naar concerten. Zo nu en dan rijdt ze nog naar Amsterdam om een uitvoering in het concertgebouw bij te wonen.

Na nog even stil gestaan te hebben bij de Jodendeportatie in onze straat, de uitgebreide klokkenverzameling van haar overleden man en het mozaïek in de entreehal bewonderd te hebben neem ik afscheid van mw. Wiggers.

's Avonds gaat de telefoon: 'Met mevrouw Wiggers nog even. Ik wilde nog even zeggen dat alles langs de deur kwam, de bakker, de melkboer en een maal per week de scharensliiep en de schillenboer en ook nog een voddeman. Dat was allemaal zo makkelijk. Kun je dat er ook even inzetten?'

Even later gaat voor de tweede maal de telefoon: 'Ja en de melkboer die heette Naaktgeboren en altijd als ik de deur open deed zei hij "Dag schat". Dat vond ik zo geestig.'

JvdB

DE TELEGRAAFFLORIS

jaargang 8 - editie 5 - lente 2013 - gratis voor bewoners via: krant@graafflorisstraat.nl

Redactie

Graaf Florisstraat 73a
krant@graafflorisstraat.nl

De redactie van deze TeleGraafFloris bestaat uit: Luuk van der Meer (hoofddredacteur), Jeroen van der Beek, Harold Smits en Tony Steenbreker.

Verder werkten aan dit nummer mee: Karin van Barneveld, Petra Holland, Nienke Bouwhuis en Peter Reitsma.

De TeleGraafFloris, dé krant van de Graaf Florisstraat, komt vier keer per jaar uit: aan het begin van elk jaargetijde. De TeleGraafFloris is voor, van en door alle bewoners van de Graaf Florisstraat. Nieuws, vragen en reacties zijn dus welkom. Mail je bijdrage naar bovenstaand adres. Zet de tekst in het e-mailbericht en stuur eventuele foto's apart mee, met een begrijpelijke naam.

Verspreiding

Niet elke bewoner krijgt de de TeleGraafFloris. Alleen bewoners die lid zijn van de vereniging Ter Bevordering of die actief hebben aangegeven deze nieuwsbrief te willen ontvangen, krijgen de TeleGraafFloris elk kwartaal bezorgd. Stuur ons een e-mail als je de nieuwsbrief in kleur in je mailbox wilt ontvangen (bcc verstuurd).

Persoonsgegevens

De (e-mail)adressen van de bewoners zullen niet worden gebruikt voor commerciële initiatieven.

VERENIGING TER BEVORDERING

Mailinglists

Tientjesleden van de vereniging Ter Bevordering ontvangen elke maand een overzicht van de activiteiten die worden georganiseerd in het hoekpand op nummer 88a. Wil je meer?

Laat je dan op de mailinglijst zetten die past bij jouw interesses. Er zijn twee specifieke mailinglists waar je jouw naam op kunt laten zetten. Je ontvangt dan gerichte en uitgebreide uitnodigingen voor de activiteiten die jij interessant vindt. Je kunt jezelf aanmelden bij:

etenbijfloris@live.nl

Je krijgt dan te horen of en wanneer er gekookt wordt. Ook kun je jezelf hier natuurlijk aanmelden als kok.

floriscoop@graafflorisstraat.nl

Dan krijg je elke maand een uitgebreide mail over de film van de maand. Elke maand een bijzondere film. Altijd met iets lekkers erbij, soms met een passend diner. Vol is vol, dus wacht niet te lang met aanmelden. Kosten: 4 euro pp (film met knabbeltje) + 10 euro pp (film met diner). Drinkje moet je zelf meenemen. Exclusief voor leden van de vereniging Ter Bevordering en hun introducés.

Daarnaast kun je als lid het hoekpand van Floris afhuren voor geluidsarme besloten bijeenkomsten, als vergaderingen of dineetjes. Stuur daarvoor een mail naar gies@moedersmooiste.nl

Je wordt van harte uitgenodigd om mee te denken en te doen. Voor vragen en opmerkingen direct aan het bestuur van de vereniging kun je mailen naar vereniging@graafflorisstraat.nl